

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Επί του σχεδίου Νόμου (περί της ευθύνης του Προέδρου της Δημοκρατίας).

Προς την Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Διὰ τοῦ ἄρθρου 49 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος καθιερῶνται ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀνευθύνου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας διὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ τὰς σχετιζομένας πρὸς τὴν ἀσκῆσιν τῶν καθηκόντων του, μετ' ἐξαιρέσιν τὸ ἐγκλημα τῆς ἐσχάτης προδοσίας ἢ τὴν ἐκ προθέσεως παραβίασιν τοῦ Συντάγματος. Αἱ πράξεις αὗται συνεπάγονται τὴν δίωξιν καὶ παραπομπὴν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 86 τοῦ Συντάγματος Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ δικαστήριον, τὸ κρίνον καὶ περὶ τῆς ευθύνης τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ὑπουργῶν, κατὰ τὸν ἐκάστοτε ἰσχύοντα νόμον περὶ ευθύνης Ὑπουργῶν.

Ἡ ὡς ἄνω ἀρχὴ τοῦ ἀνευθύνου, ὡς καὶ αἱ ἐξαιρέσεις ταύτης, εἶναι καθιερωμένα εἰς ἅπαντα τὰ δημοκρατικὰ πολιτεύματα τὰ καθιερῶντα τὸ αἰρετὸν τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος.

Ἡ ευθύνη τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας προσδιορίζεται εἰς τὸ νέον Σύνταγμα τῆς Χώρας σαφέστερον ἢ εἰς τὸ παρελθὸν παρ' ἡμῖν ἢ εἰς ἕτερα συντάγματα, διαγραφομένων εἰς γενικὰς γραμμὰς τῶν οὐσιαστικῶν, ὅσον καὶ τῶν δικονομικῶν πλαισίων ἐντὸς τῶν ὁποίων κινεῖται ἡ κατὰ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας δίωξις.

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι εἰς τὴν σύγχρονον πολιτικὴν ἱστορίαν τῶν δημοκρατικῶν χωρῶν τῆς δύσεως, αἱ περὶ τῆς κατ' ἐξαιρέσιν ευθύνης τοῦ αἰρετοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος διατάξεις οὐδέποτε ἐπυχον ἐφαρμύζοντες εἴτε διότι δὲν ὑπῆρξαν ἐπιπτώσεις συνδρομῆς τῶν προϋποθέσεων διὰ τὴν δίωξιν τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος εἴτε ἐξ ἄλλων λόγων.

Πλείστα, ἄλλωστε, Κράτη οὐδέποτε προέβησαν εἰς τὴν ἐκδοσιν εἰδικοῦ νόμου περὶ τῆς ευθύνης τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, θεωροῦντα ὅτι οἱ κοινοβουλευτικοὶ θεσμοὶ κατοχυροῦνται πλήρως ἐν τῇ πράξει διὰ τῆς πολιτικῆς ευθύνης τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ποινικῆς ευθύνης τῶν Ὑπουργῶν.

Ἡδὲ, ἡ διάταξις τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ ἡμετέρου Συντάγματος ἐπιβάλλει τὴν ἐκδοσιν εἰδικοῦ νόμου πρὸς ρύθμισιν πάντων τῶν θεμάτων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου, ἐφ' ἑνὸς διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ περιεχομένου τῶν πράξεων δι' ἃς, κατὰ τὴν προμνησθεῖσαν συνταγματικὴν διάταξιν, ευθύνεται ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ἐφ' ἑτέρου δέ, διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἀκαλουθητίας διαδικασίας διὰ τὴν διερεύνησιν τῶν κατὰ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας στρεφομένων κατηγοριῶν καὶ τὴν ἐνδεχομένην παραπομπὴν τούτου εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 86 τοῦ Συντάγματος δικαστηρίου.

Ἡ ἐκδοσις τοῦ εἰδικοῦ τούτου νόμου καθίσταται ἐξ ἄλλου ἐπιβεβλημένη ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Συντάγματος, καθ' ἣν α' Ἐγκλημα δὲν ὑπάρχει, οὐδὲ ποινὴ ἐπιβάλλεται ἀνευ νόμου, ἰσχύοντος πρὸ τῆς τελέσεως τῆς πράξεως καὶ ὀρίζοντος τὰ στοιχεῖα ταύτης, ἢ ἀνάγκη δὲ τοῦ καθορισμοῦ τῶν στοιχείων τῆς ἀντικειμενικῆς ὑποστάσεως τῶν πράξεων δι' ἃς ευθύνεται ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἐπιστημάνεται καὶ ὑπὸ πάντων τῶν περὶ τοῦ θέματος τούτου θεωρητικῶς ἀσχοληθέντων. Εἰς ταῦτα ἀποβλέπει τὸ προτεινόμενον σχέδιον Νόμου, ἐπὶ τῶν κατ' ἰδίαν διατάξεων τοῦ ὁποίου ἐκτίθεμεν τὰ ἑξῆς:

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1:

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου (παρ. 1) ἐπαναλαμβάνεται, διὰ λόγους συστηματικούς, ἡ διάταξις τοῦ δευτέρου εδαφίου τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ Συντάγματος περὶ ευθύνης τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας διὰ πράξεις αὐτοῦ μὴ σχετιζομένας πρὸς τὴν ἀσκῆσιν τῶν καθηκόντων του, ὀριζομένου ὅτι διὰ τοιαύτας πράξεις ἢ παραλείψεις ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ευθύνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ποιν. Κώδικος ἢ ἄλλων εἰδικῶν ποινικῶν νόμων.

Διὰ τῆς παρ. 2 δὲ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ σχεδίου Νόμου ὀρίζεται, συμφώνως πρὸς τὴν ὡς ἄνω Συνταγματικὴν διάταξιν,

ὅτι ἡ ποινικὴ δίωξις διὰ πράξεις ἢ παραλείψεις τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας μὴ σχετιζομένας πρὸς τὴν ἀσκῆσιν τῶν καθηκόντων του ἀνατέλλεται ὑποχρεωτικῶς μέχρι τῆς καθ' οἰκονομίαν τρόπου λήξεως τῆς θητείας αὐτοῦ.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2:

Διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου τούτου, ὡς αὐτῶς διὰ λόγους συστηματικῆς διατυπώσεως τοῦ νομοσχεδίου, ἐπαναλαμβάνεται ἡ Συνταγματικὴ διάταξις, καθ' ἣν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας διὰ πράξεις αὐτοῦ σχετιζομένας πρὸς τὴν ἀσκῆσιν τῶν καθηκόντων του, ὑπέχει ευθύνην ἐφ' ὅσον αὗται συνίστανται ἐσχάτην προδοσίαν ἢ ἐκ προθέσεως παραβίασιν τοῦ Συντάγματος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς πράξεις ταύτας δεόν νὰ παρατηρηθῶν τὰ ἑξῆς:

α) Προκειμένου περὶ τοῦ ἐγκλήματος τῆς ἐσχάτης προδοσίας: Περὶ τούτου προβλέπει τὸ ἄρθρον 134 τοῦ Ποιν. Κώδικος. Ἄλλ' ἐν προκειμένῳ ὁ νόμος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀρκεσθῆ εἰς ἀπλὴν παραπομπὴν εἰς τὸ ἄρθρον 134 τοῦ Ποιν. Κώδικος, δεδομένου ὅτι, ὡς εἶναι πρόδηλον, ἐκ τῆς διατυπώσεως αὐτοῦ ὁ νομοθέτης τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος εἶχεν ὑπ' ὄψιν τοῦ κυρίως πάντα ἄλλον δυναμένου νὰ διαπράξῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐγκλημα, πλὴν τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος. Οὕτως αἱ πράξεις αἰτίνας προβλέπονται εἰς τὸ ἐν λόγω ἄρθρον (134) τοῦ Ποιν. Κώδικος, δὲν προσαρμόζονται εἰς τὴν παρούσαν περίπτωσιν, ἐξαιρέσει τῆς πράξεως ἧτις σχετίζεται πρὸς τὴν ἀπόπειραν μεταβολῆς τοῦ Πολιτεύματος τῆς Χώρας, εἰς τὴν ὁποίαν προφανῶς ἀπέβλεψε κατ' ἀρχὴν ἡ Συνταγματικὴ Διάταξις. Τούτου θεθέντος, ἀνακύπτει ἡ ἀνάγκη τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀντικειμενικῆς ὑποστάσεως τοῦ προκειμένου ἐγκλήματος, αὐτοτελῶς, διὰ τὴν περίπτωσιν διαπράξεως τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Κράτους. Ἐφ' ᾧ καὶ διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ σχεδίου προσδιορίζονται ἐπακριβῶς τὰ στοιχεῖα καὶ αἱ προϋποθέσεις, ἐπὶ τῇ συνδρομῇ τῶν ὁποίων θέλει λογίζεσθαι ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ὑποπίπτει εἰς τὸ ἐγκλημα τῆς ἐσχάτης προδοσίας. Οὕτως ἀπαιτεῖται ὅπως ἡ ἀπόπειρα μεταβολῆς (πολλῶν δὲ μᾶλλον καταλύσεως) τοῦ πολιτεύματος γίνῃ διὰ βίας ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, χρησιμοποιούντος τὴν τοιαύτην ἰδιότητά του καὶ τὰς ἐξουσίας τὰς ὁποίας τὸ Σύνταγμα τῷ ἔχει ἐμπιστευθῆ.

β) Προκειμένου περὶ τοῦ ἑτέρου ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 49 τοῦ Συντάγματος ἐγκλημάτων, δεόν νὰ παρατηρηθῆ ὅτι ἡ ευθύνη τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας δὲν δύναται νὰ ἀνακύβῃ ἐφ' ὅσον καὶ καθ' ὁ μέτρον αὐτὴ καλύπτεται διὰ τῆς ὑπουργικῆς ευθύνης. Εἶναι γνωστὸν ὅτι διεθνῶς ἀναγνωρίζεται ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς συνδρομῆς ἀμοιτέρων τῶν εὐδμων ἢ ὑπαρξίς τῆς μίας τῶν ὁποίων ἀποκλείει τὴν ἑτέραν, ἀκόμη καὶ εἰαν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐναντιωθῆ εἰς τὴν ἐκδοσιν πράξεως προταθείσης αὐτῇ, θεθέντος ὅτι τούτο ἀνάγεται εἰς τὴν σφαῖραν τῶν ἐκ τῆς τυχόν ἀρνήσεώς του προσκαλομένων πολιτικῶν ἐπιπτώσεων καὶ οὐχὶ εἰς τὴν ἰδρυσὶν ποινικῶν εὐδμων. Διότι ὑφισταμένης ναμίμου κυβερνήσεως ἀπολαύουσης τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς, αὕτη εἶναι πολιτικῶς ὑπεύθυνος ἐνώπιον αὐτῆς καὶ τὰ μέλη τῆς εἶναι ποινικῶς διωκτέα, ἐφ' ὅσον πράξεις τις τούτων δημιουργεῖ ποινικὴν ευθύνην. Ἄν διὰ τὴν αὐτὴν πράξιν θὰ ἦτο διωκτέος καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἢ ὑπουργικὴ ευθύνη θὰ ἦτο περιττὴ. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δεόν συνεπῶς νὰ θεωρηθῆ ὡς εὐθύνωμενος διὰ τὰς πράξεις εἰς τὰς ὁποίας προβαίνει αὐτὸς ὁ ἴδιος αὐτοτελῶς καὶ οὐχὶ διὰ τὰς πράξεις τὰς ὁποίας ἐκδίδει τῇ συνυπογραφῇ τῶν ὑπευθύνων ὑπουργῶν, ἐφ' ὅσον ὅμως διὰ τῶν πράξεων τούτων παραβιάζει ἐπιτακτικὴν τινὰ διάταξιν τοῦ Συντάγματος, διότι διὰ πράξεις διακριτικῆς εὐχερείας δὲν νοεῖται ευθύνη. Ἀλλά, ὡς γίνεται δεκτὸν καὶ ἐν Γερμανίᾳ, ἡ διατύπωσις τοῦ Συντάγματος τῆς ὁποίας εἶναι κατὰ τὸ σημεῖον τοῦτο κρυπτότερα τῆς τοῦ ἡμετέρου, ἢ ευθύνη τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας διὰ ἀνακύπτει διὰ πάντων μεμονωμένων παραβίασιν Συνταγματικῆς διατάξεως. Πρέπει ἢ παραβίασις τοῦ Συντάγματος νὰ ἔχη τοιαύτην σπουδαιότητα καὶ πολιτικὸν ἀντίκτυπον, ὥστε αὕτη νὰ θίγῃ αὐτὴν ταύτην τὴν

Συντακτικὴν τάξιν. Ὑπὸ τὸ πρῶμα τοῦτο ἀντιμετωπίζεται ὑπὸ τοῦ προτεινομένου νομοσχεδίου ὁ καθορισμὸς τῆς ἀντικειμενικῆς ὑποστάσεως τοῦ δευτέρου ἐγκλήματος, δι' ὃ διώκεται ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ἀριζομένου ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. 3 ὅτι διὰ τὴν ὑπαρξίν εὐθύνης δέον ἐκ τῆς παραβιάσεως νὰ ἐπῆλθε σοβαρὰ διατάραξις τῆς λειτουργίας τοῦ πολιτεύματος καὶ τῶν σχέσεων τῶν συντεταγμένων ἐξουσιῶν τοῦ Κράτους. Εἰς τὰς ὡς ἄνω προβλεπομένας περιπτώσεις δύναται νὰ ὑπαρξῶν λ.χ. ἡ μὴ διάλυσις τῆς Βουλῆς συντρεχόντων τῶν ὄρων τοῦ ἄρθρου 32 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος, ἡ μὴ τακτικὴ σύγκλησις τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 40 παρ. 1, ἡ μὴ κύρωσις ἐκδόσεως καὶ δημοσίευσίς τῶν ψηφισθέντων ὑπὸ τῆς Βουλῆς νόμων ἐν μὴ ἀνακομῆ τούτων εἰς ταύτην ἢ μετὰ τὴν τυχὸν δευτέραν ἐπιψήφισιν αὐτῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 42 τοῦ Συντάγματος κλπ., ἐφ' ὅσον ἐμβαίως, ἤθελε συντρέξῃ ἡ ὡς ἄνω προϋπόθεσις τῆς σοβαρᾶς διατάραξεως τῆς λειτουργίας τοῦ Πολιτεύματος.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3:

Τὸ ἄρθρον τοῦτο πραγματεύεται περὶ τῶν ἐπιβλητέων ποινῶν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας. Ὅρίζεται δὲ ὅτι ἐπὶ τοῦ ἐγκλήματος τῆς ἐσχάτης προδοσίας ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῆς ἰσοβίου ἢ προσκαιροῦ καθείρξεως, ἐκπτώσις ἐκ τοῦ ἀξιώματός του καὶ ἰσόβιος ἢ πρόσκαιρος ἀποστέρησις τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων.

Διὰ τὸ ἐγκλημα δὲ τῆς ἐκ προθέσεως παραβιάσεως τοῦ Συντάγματος προβλέπεται ὡς ποινὴ ἡ ἐκπτώσις ἐκ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ὡς ἰσχύει καὶ εἰς τὰς ἐχούσας ἀντίστοιχον πρόβλεψιν εὐθύνης ξένας νομοθεσίας, ὡς καὶ ἡ ἀποστέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τούτου ἀπὸ δύο μέχρι δέκα ἐτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4:

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου προβλέπεται διετής μὲν παραγραφή διὰ τὸ ἐγκλημα τῆς ἐσχάτης προδοσίας, ἐνιαυσία δὲ διὰ τὸ ἐγκλημα τῆς παραβιάσεως τοῦ Συντάγματος. Περαιτέρω δὲ, διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, λαμβάνεται μέριμνα διὰ τὸν περιορισμὸν τοῦ χρόνου μέχρι τοῦ ὁποίου δύναται νὰ ἀνασταλῇ ἡ παραγραφή κατὰ τὸ ἄρθρον 113 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, ὀριζομένου ἐν τῇ οἰκείᾳ διατάξει τοῦ Σχεδίου, ὅτι ἡ ὡς ἄνω προθεσμία, ἀναστέλλεται, ἐφ' ὅσον χρεὼνον διαρκεῖ ἡ κυρία διαδικασία καὶ μέχρι τοῦ ἀμετακλήτου τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 2 ἐπὶ ἐν ἔτος, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 ἐπὶ ἐξ ἡμῶν.

Ἐπὶ τῶν ἄρθρων 5 ἕως 14:

Διὰ τῶν ἄρθρων τούτων ρυθμίζονται τὰ τῆς διαδικασίας ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, πρὸς διερεύνησιν τῶν κατὰ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κατηγοριῶν καὶ τὴν, συντρεχούσης περιπτώσεως, παραπομπὴν τούτου εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 86 τοῦ Συντάγματος Ἐιδικὸν Δικαστήριον.

Αἱ διατάξεις αὗται διευπλώθησαν ἐν ἀντιστοιχίᾳ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν κατηγορίαν κατὰ Ἐπισημῶν (ἄρθρα 102 ἕως 104), αἱ ὁποῖαι, ὡς ἐκ τῆς ἀριότητος αὐτῶν, περιελήθησαν ἐν τῇ προτεινομένῳ Σχεδίῳ, κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος αὐτοῦσαι.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 15:

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ὀρίζεται ὅτι ἀπαιτήσεις ἀστικῆς φύσεως ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου ἀσχοῦνται μόνον ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 16:

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ὀρίζεται ὅτι ἡ εὐθύνη τῶν ὑπὸ τῆς παρούσης Βουλῆς ἐκλεγέντων Προέδρων τῆς Δημοκρατίας κρίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προτεινομένου νόμου.

Ταῦτα σκοποῦνται διὰ τοῦ προκειμένου σχεδίου Νόμου, ὅπερ ἔχουμεν τὴν τιμὴν νὰ θέσωμεν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας καὶ νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως αὕτη περιβάλλῃ τούτο διὰ τῆς ψήφου τῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2ᾳ Ἰανουαρίου 1976

Ὁ Ἐπισημὸς Δικαιοσύνης
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ τῆς εὐθύνης τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας εὐθύνεται διὰ πράξεις ἢ παραλείψεις αὐτοῦ μὴ σχετιζομένας πρὸς τὴν ἀσκῆσιν τῶν καθηκόντων του κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ κώδικος ἢ ἄλλων εἰδικῶν ποινικῶν νόμων.

2. Ἡ ποινικὴ δίωξις ἐπὶ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ περιπτώσεων ἀναπέλλεται ὑποχρεωτικῶς μέχρι τῆς καθ' ὁιονδήποτε τρόπον λήξεως τῆς θητείας τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας εὐθύνεται διὰ πράξεις αὐτοῦ-σχετιζομένας πρὸς τὴν ἀσκῆσιν τῶν καθηκόντων του μόνον ἐφ' ὅσον αὐταὶ συνιστοῦν ἐσχάτην προδοσίαν ἢ ἐκ προθέσεως παραβίαν τοῦ Συντάγματος.

2. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας διαπράττει τὸ ἐγκλημα τῆς ἐσχάτης προδοσίας ὡςἀκίς ὄστος, χρησιμοποιοῦν τὴν ιδιότητά του ταύτην καὶ τὰς ἐκ τοῦ Συντάγματος ἐμπειπιστευμένας αὐτῷ ἐξουσίας, ἀποπειρᾶται νὰ καταλύσῃ ἢ μεταβάλῃ διὰ τῆς βίας τὸ πολιτεῦμα τῆς Χώρας.

3. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας διαπράττει τὸ ἐγκλημα τῆς ἐκ προθέσεως παραβιάσεως τοῦ Συντάγματος ὡςἀκίς ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ταύτην προβαίη ἐκ προθέσεως εἰς ἐκδοσὴν πράξεως ἢ εἰς ἀλλήν ἐνέργειαν ἢ ὑπαμίπτῃ εἰς παράλειψιν ἀντικειμένης εἰς ἐπιτακτικὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος, ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἀστικῶς καὶ ἀνευ διακριτικῆς εὐχερείας κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ὑποχρεωτικῶς ὀριζόμενον τρόπον, ἀσκουμένας ἀρμοδιότητας, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ἐπῆλθε σοβαρὰ διατάραξις τῆς λειτουργίας τοῦ πολιτεύματος καὶ τῶν σχέσεων τῶν συντεταγμένων ἐξουσιῶν τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 3.

1. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας διαπράττων τὸ ἐγκλημα τῆς ἐσχάτης προδοσίας τιμωρεῖται δι' ἰσοβίου ἢ προσκαιροῦ καθείρξεως, ἐκπτώσεως ἐκ τοῦ ἀξιώματός του καὶ ἰσοβίου ἢ πρόσκαιρου ἀποστέρησεως τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων.

2. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας διαπράττων τὸ ἐγκλημα τῆς ἐκ προθέσεως παραβιάσεως τοῦ Συντάγματος τιμωρεῖται δι' ἐκπτώσεως ἐκ τοῦ ἀξιώματός του καὶ ἀποστέρησεως τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων ἀπὸ δύο μέχρι δέκα ἐτῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ παραγραφή τοῦ ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. 2 προβλεπομένου ἐγκλήματος ὀρίζεται διετής, ἡ δὲ τοῦ ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. 3 προβλεπομένου ἐνιαυσία.

2. Ἡ προθεσμία τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παραγραφῆς ἀναπέλλεται ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ κυρία διαδικασία καὶ μέχρι τοῦ ἀμετακλήτου τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 2 ἐπὶ ἐν ἔτος, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 ἐπὶ ἐξ ἡμῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Τὴν ποινικὴν δίωξιν κατὰ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας διὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 2 ἐγκλήματα ἀσκει ἡ Βουλὴ, δι' ἀπο-